

บทที่ 1

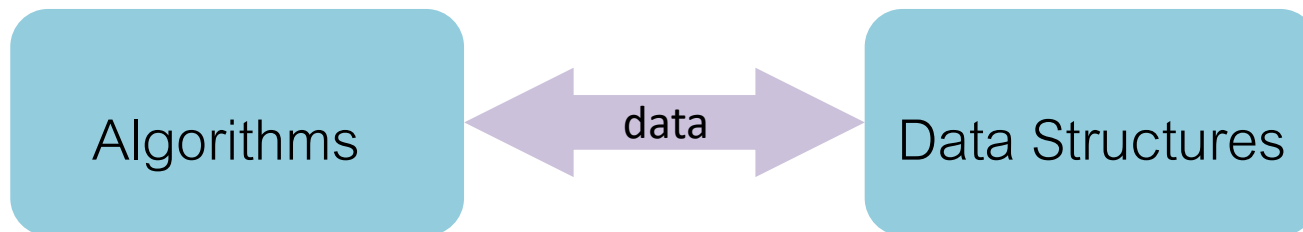
โครงสร้างข้อมูลเบื้องต้น

สุนทรี คุ่มไพโรจน์

การเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์

พื้นฐานที่สำคัญคือ

- อัลกอริทึม (Algorithms)
- โครงสร้างข้อมูล (Data Structures)

อัลกอริทึม

- ลำดับขั้นตอนวิธีในการทำงานของโปรแกรมเพื่อแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง
- การปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ช่วยแก้ปัญหาหรือประมวลผลให้สำเร็จได้ตามต้องการ

A data structure

*“An organization of information,
usually in memory,
for better algorithm efficiency.”*

*Credit: Black, Paul E. (15 December 2004). ["data structure"](#).
In Pieterse, Vreda; Black, Paul E. (eds.).
Dictionary of Algorithms and Data Structures [online].
[National Institute of Standards and Technology](#).*

โครงสร้างข้อมูล

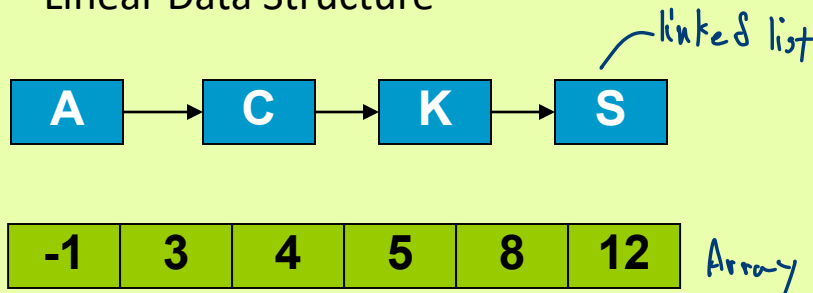
- การจัดเก็บข้อมูลเป็นกลุ่มที่สัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกัน
- อาจจะเป็นการรวมระหว่างข้อมูลประเภทเดียวกัน ต่างประเภทกัน หรือต่างโครงสร้างข้อมูลกันก็ได้
 - เพื่อให้สะดวกในการเรียกใช้
 - เพื่อประสิทธิภาพของการทำงาน

ประเภทของโครงสร้างข้อมูล

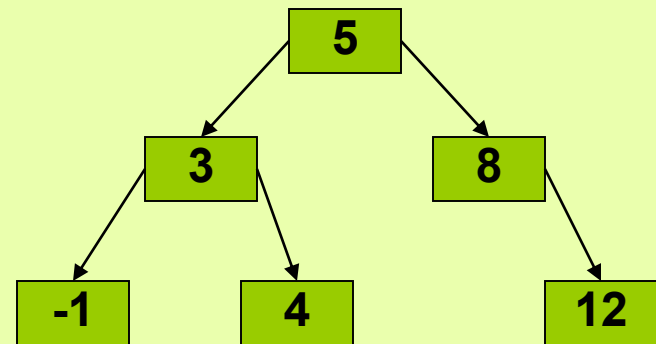
- **Basic Data Type**(ประเภทข้อมูลพื้นฐาน)
 - ชนิดข้อมูลเชิงเดี่ยว เช่น Char, integer, float, Boolean
 - ชนิดข้อมูลเป็นกลุ่ม
 - กลุ่มข้อมูลที่มีลำดับ เช่น List, String, Tuples
 - กลุ่มข้อมูลที่ไม่มีลำดับ เช่น Sets, Dictionaries

- **Abstract Data Type**(ประเภทข้อมูลนามธรรมหรือประเภทข้อมูลที่สร้างขึ้น)

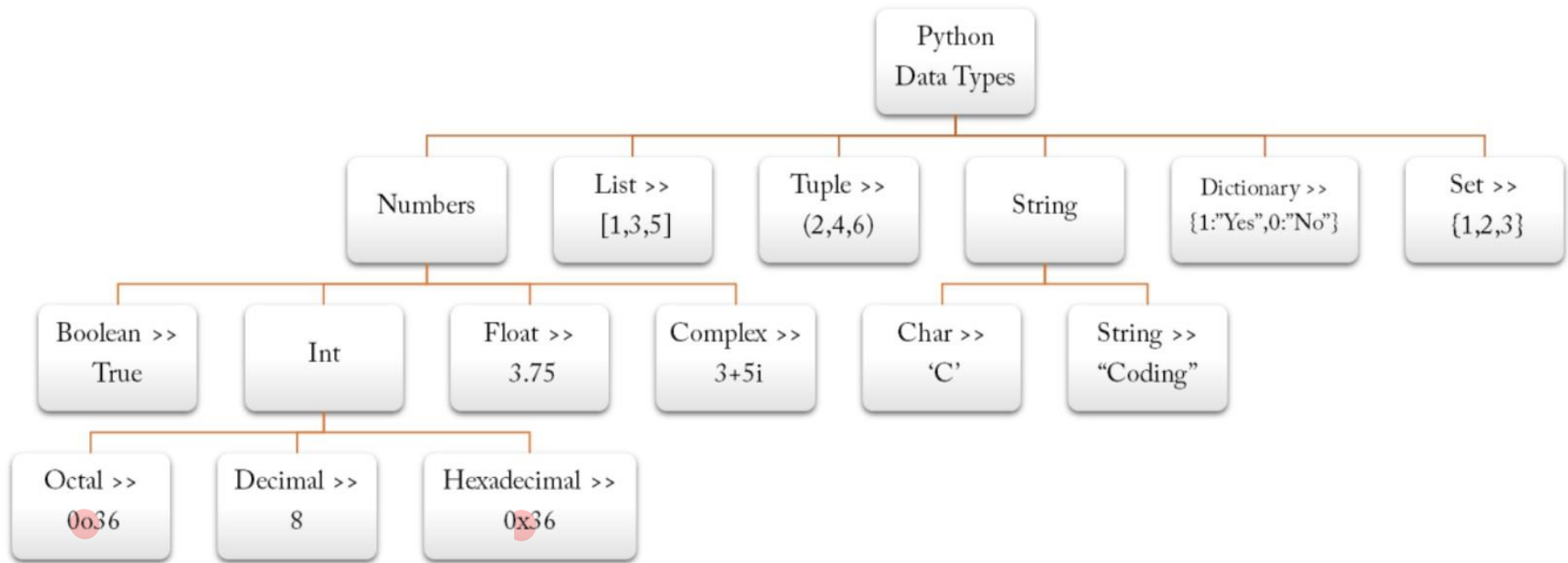
- Linear Data Structure

- Non-linear Data Structure

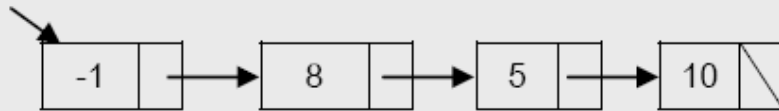

Data Type ในภาษา Python

ที่มา <https://ajpaeng.wordpress.com/2020/01/24/datatypes-in-python/>

Abstract Data Types

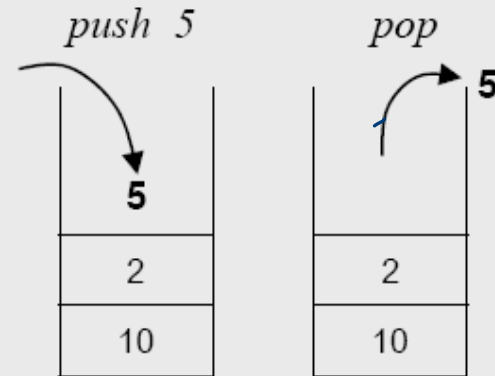

Linked list

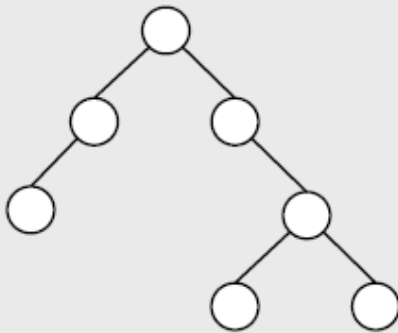

Queue

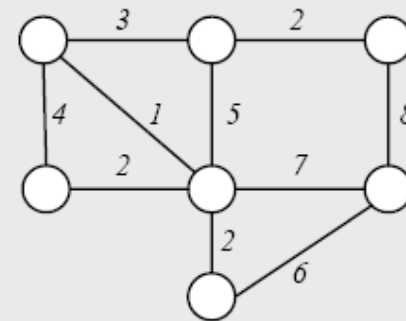
แบบ FIFO

Stack

Tree

Graph

ที่มา: <https://sites.google.com/site/pmtcitajmon/home/hnwy-thi-1-rucak-kab-khorngsrang-khx-mul-laea-xal-kx-ri-thum>

ประโยชน์ของ โครงสร้างข้อมูลในการเขียนอัลกอริทึม

- เพื่อนำโครงสร้างข้อมูลที่มีอยู่แล้ว มาประยุกต์แก้ปัญหา
- เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเขียนโปรแกรม
- เพื่อให้สามารถเลือกใช้โครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึมที่เหมาะสมในงานนั้นๆ

Basic Data Type

เลขจำนวนเต็ม (Integer)

- เซตของจำนวนเต็ม
 $\{ \dots, -3, -2, -1, 0, 1, 2, 3, \dots \}$
- เลขจำนวนเต็มสามารถมีค่าเท่าไรก็ได้ไม่จำกัด
- การกำหนดค่า สามารถทำได้โดยตั้งชื่อตัวแปรและกำหนดค่าให้ เช่น
 $c = 16$

case sensitive

ตัวอย่างคำสั่งในภาษา python ในการใช้งาน integer

- `input("Input a number: ")`
 - แสดงข้อความในข้อมูลขาเข้าออกหน้าจอ แล้วให้ผู้ใช้งานป้อนข้อมูล
- `print("Hello world.")`
 - แสดงข้อความในข้อมูลขาเข้าออกหน้าจอ

พิมพ์สองบรรทัดนี้ลงบนไฟล์
test.py แล้วสั่ง Run (F5)

ตัวอย่าง

```
inName = input("Please enter your name : ")  
print("Hello", inName)
```

ตัวอย่างคำสั่งในภาษา python ในการใช้งาน integer

- `int(A)`
 - แปลงข้อมูลเข้าให้เป็นเลขจำนวนเต็ม
 - เช่น `A = int(3.142)` จะได้ค่า `A` เป็นเท่าใด
- สามารถให้ผลของฟังก์ชันไปเป็นข้อมูลเข้าของ function อีกตัวหนึ่งได้ โดยที่ฟังก์ชันตัวในสุดจะถูกเรียกก่อน แล้วนำผลไปใส่ในฟังก์ชันตัวนอก
เช่น `A = int(input("Enter a number:"))`
 - จะเรียก `input("Enter a number: ")` ก่อน ให้ผู้ใช้ป้อนข้อมูล แล้วนำข้อมูลนั้นไปแปลงเป็นเลขจำนวนเต็ม

เลขจำนวนจริง(float)

- เป็นเลขทศนิยม floating point
เช่น 15.20, -0.5
- การกำหนดค่า สามารถทำได้โดยตั้งชื่อตัวแปรและกำหนดค่าให้
เช่นเดียวกับ integer เช่น
 $i = 5.0$
- การใช้คำสั่งอื่นๆ ก็เช่นเดียวกับตัวแปร integer เช่น
`height = float(input('Plese input your height'))`

ตัวอย่างโปรแกรม

```
1  import math
2  print("Hello World")
3  a = float(input())
4  b = float(input())
5  C = float(input())
6  CR = C*math.pi/180
7  area = 1/2*a*b*math.sin(CR)
8  print("area=",area," sq cm")
```

ข้อมูล Boolean

บูลีน (Boolean) คือค่า จริง , เท็จ ในภาษาไพทอน ใช้คำว่า **True** **False**
ในการเปรียบเทียบ จะได้ผลลัพธ์เป็นบูลีน เช่น

การเปรียบเทียบ $4 > 1$ เป็นจริง ผลที่ได้คือบูลีน **True**

$6 > 7$ เป็นเท็จ ผลคือได้บูลีน **False**

เมื่อเขียนโปรแกรม เราจะใช้ผลการเปรียบเทียบ เพื่อตรวจสอบเงื่อนไขในการทำงาน

- ตัวอย่างการประกาศตัวแปรบูลีน

```
a = True
```

```
b = False
```

```
print(a or b) #True or False ==> True
```

```
print(a and b) #True and False ==> False
```

```
print(not (a or b)) #False
```

```
val1 = 5 == 10 #False
```

```
val2 = 10 > 5 #True
```

```
print((5 >= 1) and (5 <= 10)) #True and True ==> True
```